

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. V. Hortatur ad primam dici partem orationi assignandam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

CAP. V.

Hortatur ad primam diei partem orationi assignandam.

AUDITE filij, quæ loqueror, concrevit enim in pluuiam dulcissima doctrina mea. Omnia primogenita mea sunt: & proinde illa mihi sacrificare, primitiasque omnes in altibus cordium vestrorum intima gratitudine, mihi offerre debetis. Certè qui manè vigilauerint ad me, pium, ac suauem inuenient me. Propterea iustus cor suum tradidit, ut vigilet ad me diluculo, antequam negotia, & sollicitudines mundi occupent sensus eius, Scit enim quanti ponderis sit, primas cogitationes, & prima desideria mihi conferare, & omnem fiduciam in me ponere. Sic fidissimus seruus meus David, magna sollicitudine, ante curas, & negotia regni, me quærebat, quod sincero corde cantauit aiens: Präuenirunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua. Beati, quos à somno excitat sollicitudo mei, ut in matutinis me-

nis meditentur in me: ut omnis eorum
oratio, & operatio à me semper inci-
piat, & per me cæpta finiatur. Horum
certè animæ in manu mea sunt: & quia
primùm quærunt regnum Dei, & iusti-
tiam eius, non tanget illos tormentū
malitiæ, & mors animæ fugiet ab eis.
Ego enim virtus, & vita eorum, odora-
tus suauissimum odorem holocausti
matutini, defendam illos, & in proce-
su diei, dirigam opera eorum, sicut ipsi
summo mane direxerunt ad me corda,
& corpora sua Illos verò, qui mane
surgunt ad ebrietatem seständam, &
sæcularia negotia sine timore meo ge-
renda, patiar vexari, & per ipsa, quæ a-
gunt, excruciali: ut idola mundi, quæ
colunt, surgant, & opitulentur eis, &
in necessitate eos protegant. Væ illis,
quàm grauiter errant non præuenien-
tes faciem meā in laude, ut protegan-
tur auxilio meo. Si ascenderint in al-
titudinē nubium, inde detrahā eos:
quia more gentilium, nō proposuerūt
me adiutorem suum: sed sperauerūt in
diuitijs, vel astutijs suis; & præualere
tentarunt, in vanissima vanitate sua.

Vos

Vos ergo filij, ante ortum solis, & ante strepitum filiorum huius saeculi, in thuribulis cordium, amoris igne flagrantium, incensum orationis ponite, & adolete. Et ego vobis in silentio ad me suspirantibus praesto ero: imprimentaque celestia desideria visceribus vestris, quae pre magnitudine consolationis, anhelabunt ad aeterna gaudia, quae vobis preparauit in primogenita ciuitate mea.

C A P. VI.

Hortatur ad solitudinem amandam.

Si scirent homines, quam sit amabilis solitudo, quae a iustis queritur, ut gaudeant ibi mecum libertate filiorum Dei, ipsis etiam negotiosi filii saeculi, certis temporibus, iugum mundi proijcerent, & speluncas montium, ad querendam faciem meam, sollicitè peterent. Inestimabilis enim est dulcedo conuersationis, & sapientiae meæ, quam nemo principum huius saeculi cognouit. Non enim potest inter tumultus negotiatorum, abscoditæ suavitatis gustus inueniri. Propter hoc illi pauci sapientes antiqui: quibus dignus non erat mundus,